

svare Udtalelserne, som fremkom i dette Andragende; men ikke Een vilde vedkjende sig og forsvare det; jeg kaldte endog ham frem, som angaves for at være Forfatteren deraf, men han kom ikke, og disses Tal er vist kun saa, som endnu holde paa Ostbanen. Den ærede Formands Bemærkninger ere fuldkommen rigtige; men jeg har ment derved at ville bevise, at jeg selv kun har ladet mig lede af virkelig sande, billige og retfærdige Grunde, og ikke har anvendt, eller ladet mig vildlede af falske og usande Motiver, selv haabende paa, at Retfærdigheden vilde seire; men jeg har med Smerte ofte erfaret, at dette ikke altid sker i denne Verden.

Formanden: Det ærede Medlem dvæler noget for meget ved sin egen Virksomhed; jeg beder det ærede Medlem dels begrænse sine Udtalelser og dels holde sig noget nærmere til selve Sagen.

J. Kruse: Forøvrigt mener jeg, at hvad jeg her vilde sige, kunde bevise noget af det, jeg tidligere havde sagt. Man skrev nemlig, at det forholdt sig ikke saaledes, som jeg havde sagt, at Alle vare enige om, at den vestlige Linie var den rette; thi det bevistes derved, at det Andragende, som kom her, havde 150 Underskrifter, medens der var 300 imod, og nu støtter saavel Ministeren selv som ved de afgivne Erklæringer denne Tanke derved, at de 150 Underskrivere vare saa meget rigere, at deres Underskrifter maatte veie saa meget mere. Men dette synes jeg ikke, at man maatte tage saadant særligt Hensyn til, hvorimod jeg svarede derpaa, at, uagtet alle Indvendinger imod Bestlinien, saa er jeg endnu af samme Mening, nemlig at Alle i Ribe ere enige i, at det er det Rigtigste, og hvorfor? fordi at jeg betragter Eder Alle som fornuftige Folk, der vel kunne indse, hvad der er det Rigtige; men et andet Spørgsmaal er det om det er det Rigtigste, og til Besvarelse af dette Spørgsmaal komme Interesserne i Betragtning; thi dette ser man, efter som Folk har delt sig ved Underskrivelse af Adresseerne, enten de boede Ost eller Vest i Byen; men ligesom jeg ansaa Alle for at være fornuftige, haabede jeg ogsaa, at Alle vilde være billig tænkende, og at deres Tal vil være ringe, som vilde sige: Alt for os selv uden at ville dele retfærdig med sin Næste. Hvis der ikke kan ske nogen Forandring, haaber jeg, at det ærede Udvalg vil stille Forslag om at forøge den Sum af 10,000 Rbd., som den høitærede Minister har forlangt, til det Dobbelte, for at det kan blive anvendt paa en eller anden Maade og da allerhelst, hvis Banen absolut skal gaa Osten om Byen, „thi det er ligeledes kun under disse Bilkæer, at Ribe har taget imod Tilbudet med Tak og Raastjønne angaaende Jernbaneveien og Broen“, at den ærede Minister da kunde faae saa Meget,

at man kunde faae en Jernbanebro i Stedet for den Kræbro, som Ministeren nu har knebet det ud til for at faae Pengene til at flaa til. Jeg kan forresten godt lide, at den høitærede Minister har gjort sig den Uleilighed for at faae Banen færdig saasnart som muligt, thi det har jeg alle-tider lagt stor Vægt paa, og dernæst har han ganske vist ogsaa sørget godt for at faae det gjort saa billigt som muligt. Men det kan derimod ikke være rigtig konsekvent, at man paa en Maade vil befri Kommunen for Udgifter ved Skibsbroanlægget, og at Udgifterne saa i Grunden blive større, naar Ribe selv skal afholde andre Omkostninger, s. Ex. ved fra den østlige Stationsplads at lægge et Spor m. m. igjennem Byen, som ganske vist vil blive nødvendigt, skjøndt jeg tænker ikke, at Søfarten, naar Banen bliver lagt Ost om Byen, vil blive saa betydelig, at Byen for egen Regning vil gjøre dette Anlæg; men hvis den vil gjøre det, saa bliver det større Udgifter, og den Bro, som Ministeren vil have bevilget, bliver, som jeg har tilladt mig at sige, en Slags Rindebro, en Tyrrekræbro i Stedet for en Jernbanebro, som altsaa ikke vil kunne vare længe, førend Reparationer eller Fornyelse blive nødvendige. Jeg vil tilraade den ærede Minister, at det i saa Fald bliver en Jernbanebro, thi jeg har den Tro, at naar Stationen skal være der og Banen skal fortsættes imod Syd, saa vil man komme til den Erkjendelse, at det er rigtigst at benytte Broen til denne Fortsættelse Osten om Byen og lægge en Bro over Sønderaa i Stedet for over det brede Vand, og saa var det bedre, at man strax lagde 10,000 Rbd. til i Stedet for at skulle lægge en anden Bro over Nibbsaa, og derfor tillader jeg mig at opfordre det ærede Udvalg til at forøge det Beløb, som Ministeren har forlangt, for at faae en Jernbanebro lagt over Aaen, thi skal Kommunen paa alle Maader have Omkostninger og Skade deraf, saa er det dog næsten for meget. Det er ganske vist, at de, der bo i den vestlige Del af Byen, selv om de ikke ere saa rige, dog ogsaa maa bidrage til Udgifterne, og om de end ikke bidrage saa meget, kan det være ligesaa trykkende for dem, og til Fordeel for de østlige Beboere, hvem Ingeniørerne have sagt ikke burde bidrage til Skibsbroens Flytning, fordi den vilde komme til at ligge ubevent for dem. Men det forholder sig ganske modsat, thi naar Broen bliver lagt mere Vest for Byen, saa bliver den lagt ligesaa meget længere fra dem, som bo i den vestlige som i den østlige Del af Byen. Her derimod er det ligesom Tilfældet, at det er til Skade for den vestlige Del af Byen, og dog skulle de ogsaa betale til Omkostningerne, altsaa paa en Maade til deres egen Ruin.

Clausen: Den ærede Ordfører omtalte Forholdene paa Sydfalster efter den sidste Storm-